

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Projekt współfinansowany przez
Unię Europejską w ramach
Europejskiego Funduszu
Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Podstawy procesu karnego		10.4.0802	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
null			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Prawa i Administracji	Administracja	forma	stacjonarne
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Łukasz Cora			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Wykład		30 h wykładu - 1 ECTS	
Sposób realizacji zajęć		30 h praca własna studenta - 1 ECTS	
zajęcia w sali dydaktycznej			
Liczba godzin			
Wykład: 30 godz.			
Cykl dydaktyczny			
2018/2019 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
fakultatywny (do wyboru)		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
<ul style="list-style-type: none"> - Wykład konwersatoryjny - Wykład problemowy - Wykład z prezentacją multimedialną 		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie na ocenę	
		Formy zaliczenia	
		<ul style="list-style-type: none"> - wykonanie pracy zaliczeniowej - projekt lub prezentacja - ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru - wykonanie pracy zaliczeniowej - wykonanie określonej pracy praktycznej 	
		Podstawowe kryteria oceny	
		bardzo dobry (5,0) - 91% i więcej	
		dobry plus (4,5) - 81% - 90%	
		dobry (4,0) - 71% - 80%	
		dostateczny plus (3,5) - 61% - 70%	
		dostateczny (3,0) - 51% - 60%	
		niedostateczny (2,0) - 50% i mniej,	
		przy czym wartość procentowa określa procent wiedzy w danej dziedzinie	
Sposób weryfikacji założonych efektów kształcenia			
Wszystkie założone efekty kształcenia weryfikowane podczas zajęć oraz zaliczenia przedmiotu.			
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi			
A. Wymagania formalne			
Brak.			
B. Wymagania wstępne			
Brak.			

Cele kształcenia

Celem nauczania przedmiotu jest zapoznanie studentów administracji z podstawowymi zagadnieniami postępowania karnego. Akcent zostaje położony na omówienie instytucjonalnych i procesowych form ścigania przestępczości - zarówno w płaszczyźnie działalności procesowej na podstawie przepisów kodeksu postępowania karnego i ustawy o Prokuraturze, Policji z uwzględnieniem takich elementów jak zasady procesu, uczestnicy procesu, środki przymusu, dowody i przebieg procesu.

Treści programowe

- I. Pojęcie procesu karnego. Przedmiot procesu karnego. Funkcje procesu karnego. Prawo karne procesowe i jego funkcje. Źródła prawa karnego procesowego. Obowiązki prawa karnego procesowego w czasie i przestrzeni.
- II. Pojęcie i rodzaje naczelných zasad karnoprosesowych. Zasada domniemania niewinności i in dubio pro reo. Zasada ciężaru dowodu. Zasada skargowości i postępowania z urzędu. Zasada legalizmu i oportunizmu. Zasada prawdy materialnej. Zasada swobodnej oceny dowodów. Zasada bezpośredniości. Zasada kontrydiktoryjności i inkwizycyjności. Zasada prawa do obrony. Zasada jawności. Zasada obiektywizmu. Zasada uczciwego procesu.
- III. Przesłanki procesowe.
- IV. Uczestnicy procesu i ich kategorie. Organy procesowe. Strony procesowe. Przedstawiciele stron procesowych. Pozostali uczestnicy procesu (rzecznicy interesów, osobowe źródła dowodowe, pomocnicy procesowi).
- V. Czynności procesowe. Oświadczenia procesowe. Terminy procesowe. Formy dokumentacji czynności procesowych.
- VI. Pojęcie i istota środków przymusu. Zatrzymanie. Poszczególne środki zapobiegawcze. Pozostałe środki przymusu.
- VII. Pojęcie i podział dowodów. Oczywistość, notoryjność, uprawdopodobnienie, domniemania w procesie karnym jako surogaty udowodnienia. Wprowadzanie dowodów do procesu. Zakazy dowodowe. Poszczególne środki dowodowe - wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków, opinia biegłego, eksperyment procesowy, wywiad środowiskowy. Świadek anonimowy. Świadek koronny.
- VIII. Postępowanie przygotowawcze. Formy postępowania przygotowawczego (organy uprawnione, właściwość rzeczowa, czas trwania). Przebieg postępowania. Akt oskarżenia. Nadzór prokuratora nad postępowaniem przygotowawczym. Ingerencja sądu w postępowanie przygotowawcze. Instytucja mediacji.
- IX. Postępowanie przed sądem I-ej instancji. Funkcje postępowania pierwszoinstancyjnego. Przygotowanie do rozprawy głównej. Rozprawa główna. Czynności końcowe.
- X. Postępowanie odwoławcze. System środków zaskarżenia. Przyczyny odwoławcze. Granice środka odwoławczego. Zakaz reformationis in peius i inne ograniczenia kontroli odwoławczej. Apelacja i postępowanie apelacyjne. Zazalenie i postępowanie zazaleniowe.
- XI. Rodzaje i istota nadzwyczajnych środków odwoławczych. Kasacja i postępowanie kasacyjne. Wznowienie postępowania sądowego i postępowanie w sprawie wniosku o wznowienie postępowania karnego.
- XII. Pojęcie postępowań szczególnych. Postępowania szczególne ekwiwalentne, wzbogacone, zredukowane. Rodzaje postępowań szczególnych w k.p.k.: uproszczone, nakazowe, w sprawach z oskarżenia prywatnego, przyspieszone.
- XIII. Postępowanie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Podjęcie postępowania warunkowo umorzonego. Odszkodowanie za niesłuszne skazanie, tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie. Wyrok łączny. Ułaskawienie.
- XIV. Zasady i podstawowe pojęcia międzynarodowej i europejskiej współpracy w sprawach karnych (Pomoc prawna. Ekstradycja. Europejski nakaz aresztowania. Wykonywanie zagranicznych orzeczeń sądowych).

Wykaz literatury

1. J. Grajewski, Przebieg procesu karnego, wyd. 5, Warszawa 2012
2. J. Grajewski, K. Papke-Olszauskas, S. Steinborn, K. Woźniewski, Prawo karne procesowe - część ogólna, red. J. Grajewski, wyd. 3, Warszawa 2011.
3. M. Cieślak, Polska procedura karna. Podstawowe założenia teoretyczne, wyd. 3, Warszawa 1984
4. T. Grzegorzczak, J. Tylman, Polskie postępowanie karne, wyd. 8, Warszawa 2011

Efekty kształcenia (obszarowe i kierunkowe)**Wiedza**

Student zna i rozumie podstawowe instytucje prawa karnego procesowego. Wie dlaczego zadaniem publicznoprawnym jest obowiązek wykrywania przestępstw. Potrafi wskazać na najistotniejszych uczestników procesu. Wie, że przeciwdziałanie zjawisku przestępczości jest zadaniem prokuratury i Policji. Wi na czym polega rozróżnienie funkcji ścigania, obrony i orzekania.

Umiejętności

Student potrafi omówić podstawowe różnice pomiędzy stadiami procesu karnego, wskazać i uzasadnić rolę i znaczenie sądu, reprezentantów stron procesowych, prokuratury i Policji - jak również umiejscowić ściganie karne w strukturze zadań państwa.

Kompetencje społeczne (postawy)

Student po wysłuchaniu wykładu jest uwrażliwiony na potrzebę i nieodzowność realizacji zadań państwa w zakresie ścigania przestępczości. Wie i rozumie, że ten kto dopuścił popełnienie przestępstwa nie powinien uniknąć odpowiedzialności

	karnej. A zasadniczym celem procesu jest trafna reakcja karna.
--	--

Kontakt

http://prawo.ug.edu.pl/pracownik/591/lukasz_cora
